

Славко Јендричко

НЕ ЗНАМ ТРЕБАМ ЛИ СЕ БРИНУТИ

ЗЕМЉА У СНУ

У залеђеном призору заволи ноћ, камин, сјену, у њима самоћу упаљене звијезде; дјетлић не зна годишње доба, вани све дубље куца у стабло крушке, не успијева извући мед којим гнојимо воћњак; стани, кажем му, спавај, наспавај се с нама с коријењем док земљу у сну не расвијетли топлина душа.

COMMEDIA DELL'ARTE НА БАЛКОНУ У ЗАВРТНИЧКОЈ

Сједимо на балкону на којем више не расту зли јастребови крици у перфекту више ни ријечи не могу починити непоправљив пријеступ довољно смо остарјели за игру у којој ме можеш водити на узици везаној на климавом млијечном зубу; бит ће то величанствен хумористички приказ након којег ноћас зграда ни било тко у њој осим млијечне дјеце неће моћи заспати од силне трешње смијехом.

МЕТОДА ЗАСТРАШИВАЊА ПОТЕНЦИЈАЛНИХ ПОБУЊЕНИКА

(Написано темељем прочитаног текста у *The Guardian*-у о афричком диктатору)

На гозби тресу се генералске одоре с пуно одличја само врховник једе на сунцу испечено лавље срце.

СЕЗОНСКА ОВЧАРЕВА ОСАМЉЕНОСТ У ВИСИНИ

Ријечи силазе благо миришући сњежним звуцима с планине у рунима оваца На другу страну пристигли су посве њежно рјечити сњежни мириси с Алпа; Они су већ обрстили љетна срца цвијећа све спасоносне посљедње травке Нисам сам, имам свједока пастира: каже, нисам пио млијеко дивокоса Испаћен дрхтавицом у гласу којим је растројен тепао одсутној дјечи жени Пријатељима у долини коју није могао видјети поклопљену маглом даљине.

ТРАГИЧНА СМРТ ПЈЕСНИКА РОЂЕНОГ У БЛИЊСКОМ КУТУ

Ујутро из неког хаустора одвози те жуто возило хитне помоћи с охлађеним црним шаманским ријечима попут тог сијечањског јутра тврдим попут корице леда не може их угријати ни твој ватирани Париз нити моја сва стара прољећа у даху модерне Европе; она опет скупља металну свјетлост за нови Велики рат бунцајући муње бјежи из последњег дјечачки храброг сна у ноћне бројеве пројектила смрти.

ТИГРОВЕ НЕСТВАРНЕ ДЈЕВОЈЧИЦЕ МАРИЈЕ ЧУДИНЕ

Марија, нисмо сами нагнути над провалијом свијета; вртимо се ријечима у свемиру у шкољкама ушију трпећи живо море попут њежног логора у којем се скучио живот у годинама након што те је огребао Тигар из тебе је капало слатко као из смокви све даље у пламену на пучини док ниси пишући породила двије никад зачете сестре.